

Programrapport

Programmets namn:

Masterprogram i biblioteks- och informationsvetenskap, distansutbildning

Ladokkod: BMBD119h

Antal högskolepoäng: 120

Årskull: antagna HT 2019

Programansvarig Mikael Gunnarsson

Kommentarer kring svarsfrekvens i studentvärderingen, samt övriga underlag

Studenternas synpunkter på programmet har inhämtats via en *programvärderingsenkät* vid terminsslut våren 2021.

Det finns inget enkelt och samtidigt pålitligt sätt att framställa en förteckning av alla studenter som antagits till utbildningen höstterminen 2019 på, varför en enkät inte har kunnat riktas till alla (och endast) de studenter i aktuell grupp som den här utvärderingen avser. Samtidigt är det ett flertal av dessa studenter som inte påbörjat sista terminen än, kanske inte ens sista året, varför programansvarig därmed bedömer att sådana svar också skulle ge en skevhet i svaren och enkäten en mycket låg svarsfrekvens.

Enkäten har därför distribuerats till alla studenter som antagits till utbildningens sista kurs våren 2021, som innefattar 25 studenter som antogs hösten 2019, men totalt 52 studenter. 16 av dessa 25 studenter har besvarat enkäten, 19 totalt (om vi utgår från att deras lämnade uppgifter är korrekta m a p när de började). Det ger ett bortfall på 36 % av den egentliga målgruppen för enkäten. Programansvarig bedömer att tillskottet av 3 svarande som egentligen hör till tidigare studentkullar

ändå bidrar med värdefull input, varför deras svar ingår i underlaget.

I jämförelse med *kursvärderingar* som tidigare gjorts med samma grupp studenter (och som tillika ingår i i analysens underlag) har vi ändå en betydligt bättre svarsfrekvens för programvärderingen. Analysen av enkäten kommer dock att göras för alla 19 enkätsvar, eftersom det inte är möjligt att identifiera vilka de 3 studenterna är.

Kursrapporter är enkla att lokalisera för kurser från hösten 2020 och framåt. Nya rutiner infördes hösten 2020 då alla rapporter på högskolan skulle placeras i en PingPong-aktivitet, samtidigt som kursrapporter inte längre placerades på kurs- och programtorget och endast finns tillgängliga via TFU eller där de återförts till studenterna i PingPong.

Övergångsperioden har dock skapat ett olyckligt glapp för läsåret 2020-2021 där kursrapporter inte längre samlas på en plats, utan måste hämtas av behörig studierektor från TFU. Programansvarig har visserligen access dit i egenskap av fakultetlig företrädare, men inte i egenskap av programansvarig. Ett urval rapporter och kursvärderingar har studerats. Studenterna ger dock för flertalet av kurserna under utbildningen synpunkter på dem även i programutvärderingen

Ett betydande arbete har lagts ned på att från Ladok ta fram tillförlitlig *statistik för genomströmning och prestation* i fråga om aktuell studentgrupp, ställt i relation till andra studentkullar. Det underlag som tillställts programansvariga från verksamhetsstöd har inte varit tillförlitligt, p g a hur studenter som omregistreras på en kurs lyfts mellan kurstillfällena och påverkar utfallet för Ladok-rapporter. Där uppges t ex att 58 studenter registrerades HT19 på programmets *kurser* (oklart vilka), men vid okulär kontroll kan konstateras att av dessa var 5 omregistreringar av studenter från tidigare tillfällena och minst 8 var mycket tidiga avbrott. I realiteten kan 45 nya studenter antas ha påbörjat utbildningen hösten 2019.

I övrigt har den här programrapporten tagits fram av programansvarig i konsultation med studierektor (nu tf proprefekt). De löpande programgruppsmöten som regelbundet äger rum har också fungerat som input, tillsammans med studentsynpunkter som kommit fram indirekt via ämnesutvärderingens ”audit” 2020-2021.

Analys av:

Studenternas möjlighet till ansvar och delaktighet

Ett tillfälle till (delvis formativ) muntlig kursvärdering av de första två kurserna erbjöds vid träffen i november 2019 och finns inkluderat i kursrapporterna. Dessutom stämmer flera kursansvariga av med studenterna under pågående kurs i mer informell form. Studenterna uppmanas att kontakta kurs- eller programansvarig eller studierektor med synpunkter. En kortare muntlig programvärdering initierades i samband med utbildningens slut, innan betyg på examensarbetet meddelats, men härvid deltog endast ett litet fåtal studenter. Dessa studenter uttryckte vid det tillfället ingen oväntad kritik som går utöver vad som framkommer i övriga värderingar. Programansvarig(a) upplever muntliga kursvärderingar under utbildningens gång som värdefulla, men svåra att arrangera med tanke på distributionsformen och att studenterna under andra terminen läser olika kurser.

Träffarna i Borås utgör möjligheter för studenterna att träffa både varandra och lärarna i kurserna och leder på så vis till ökad delaktighet i utbildningen. Det framkommer också genomgående i kursrapporter att träffarna uppfattas som givande. Desto mer framgår det kanske då att den pandemisation som uppkom under studenternas andra termin kom att prägla mycket av den fortsatta studietiden.

Studenterna har rätt att ha studentrepresentanter i sektionens ”programråd” och masterstudenter från den här kursomgången har inbjudits att delta, men ingen student har antagit erbjudandet. Däremot har flera studenter ställt upp för intervjuer med den bedömargrupp som var satt att utvärdera årskullen 2018-2020, som kan ses i rapporten *Granskning av programmet ”Master i Biblioteks- och informationsvetenskap – Distans”*, Dnr 776-20.

Studenternas presentation, genomströmningstendenser

Under den här rubriken förväntas förstås en uppgift om hur stor andel av den studentgrupp som påbörjade utbildningen hösten 2019 som har avslutat utbildningen med alla kurser godkända och klara. Mot bakgrund av hur Ladok används i praktiken är det emellertid svårt att undersöka inom ramarna för rimlig tid. Höstterminen inleds också med en serie seminarier till vilka ett betydande antal studenter av de som påbörjade arbetet under vårterminen av tradition brukar lämna in. Då blir också juni en missvisande avstämningsspunkt. Uppsatserna ska vara inlämnade

för granskning senast tre veckor innan terminsslut, vilket gör att det i princip blir svårt att hinna med. Den situationen avser vi att förändra till våren 2022, genom att eliminera förhandsgranskningen i den form den hittills genomförts. Under våren 2021 har vi också sett en fortsatt situation med en pandemi som i flera fall försvårat möjligheterna till empiriska studier, vilket kan vägas in för att motivera andra avstämningspunkter.

Av de 25 på examensarbetet registrerade studenter som började HT19 är det dock 9 som är godkända på uppsatsen (36 %) men kan alltså förväntas bli fler efter slutet av september. Huruvida dessa 9 studenter har kunnat ta ut sin examen har det inte funnits tid att undrrsöka.

En hygglig jämförelsepunkt är också att se till hur många studenter totalt (oansett antagningstillfälle) som påbörjade examensarbetet under terminen och vid terminens slut fick en uppsats godkänd. Vårterminen 2019 var det 12 studenter, vårterminen 2020 endast 7 studenter och vårterminen 2021 12 studenter. Dippen 2020 kan antagligen förklaras med introduktionen av Covid-19 mitt i terminen, som inför VT21 var mer väntat. Av de studenter som ”går upp” är merparten alltså nyantagna, vilket kanske vittnar om att det är svårt att ”gå i mål” om inte tillräcklig tid avsätts inom ramen för det givna.

Ytterligare 9 studenter (av de 52) har lämnat in för examination och ska ha sitt slutseminarium i slutet av september. Vi vet dock, i nuläget, inte vilka grupper de tillhör.

Som ovan sagts kan vi räkna med att det hösten 2019 var 45 studenter som påbörjade utbildningen och fortfarande är att betrakta som aktiva studenter på utbildningen. Det innebär att vi har en genomströmning på ca 55 % intill sista terminens uppstart, registrerade på det avslutande examensarbetet. Motsvarande värden för antagna HT18 respektive HT17 var ca 49 respektive 53 %. Sett över en längre tid än så kan vi också skönja en svag stigande trend för den här typen av genomströmning¹.

För att värdera genomströmningen behöver ett antal faktorer betänkas. Dels hur den förändrats över tid och dels att utbildningen ges på distans och inte direkt kan värderas gentemot campusutbildningar på samma nivå.

UKÄs/SCBs statistik anger för masterexamen inom samhällsvetenskap en genomströmning på 53 % över fyra år (*Universitet och högskolor. Genomströmning och resultat på grundnivå och avancerad nivå 2017/2018, 2019*, urn:nbn:se:scb-2019-uf20sm1903_pdf, s. 50). Genomströmningen för campus vs distans har en ratio på 0,85 enligt samma statistik, vilket ger en normal genomströmning på 45 % över

¹Se förra årets utvärdering, figur 1, s. 4, för en vidare jämförelse

fyra år.

En uppföljning av just genomströmningen över fyra år gjordes till förra årets utvärdering, men det har inte funnits tid för det i år.

Innehåll, undervisningsformer, examination och progression

Till skillnad från förrförra året så tycks den här studentgruppen uppleva att utbildningens innehåll i högre grad motsvarat de förväntningar som de hade på det innan utbildningens start, och som i stora drag huvudsakligen motiveras av en önskan om att efter avslutad utbildning arbeta på någon typ av bibliotek, företrädesvis folkbibliotek. Tre studenter uppger även ett intresse för en fortsatt forskarutbildning som motiv för att söka utbildningen.

Det är intressant att notera att våra ansträngningar genom åren, att förbättra informationen till studenterna innan utbildningsstart, tycks ha burit frukt i och med att distributions- och undervisningsformen ("blended learning") inte kommit som någon överraskning för någon. Tidigare har det inte varit ovanligt att behovet av att komma till Borås för undervisning vid ett fåtal tillfällen kommit som en överraskning. Här finns en samstämmighet med förra årets programutvärdering.

Endast tre studenter uppger att de arbetat mer än 20 % vid sidan av utbildningen, vilket procentuellt sett är färre än förra året, men eventuellt kan vara en följd av pandemin där flertalet studenter inte givits möjlighet till extraarbete.

Studenterna har tillfrågats om hur de värderar utbildningens obligatoriska kurser. Här skönjes en tendens till att utbildningens två första kurser anses "viktigast", men det är inte lika tydligt att de har varit de "mest givande" för studenten. Några direkta slutsatser kan knappast dras utifrån det underlaget, men det kan ändå konstateras att ingen obligatorisk kurs anses oviktig eller icke alls givande av alla svarande.

Utbildningen innehåller några få kurser som uttryckligen har krav på förkunskaper från tidigare kurser (metodkursen, examensarbetet samt vissa valbara kurser) trots att det skapar administrativa svårigheter. Av studenternas svar att döma så kan de dock i de flesta fall se en progression i fråga om hur dessa kurser knyter an till tidigare kursers utvecklade kunskaper och färdigheter.

Såväl i något svar i enkäten som i samband med den muntliga programvärderingen framkommer en positiv syn på existensen av en valbarhet i utbildningen. Nära 20 % av utbildningen innefattar en möjlighet för studenten att välja kurser, bl a ur ett utbud som vi erbjuder. Häri ligger ett problem, i och med att valbarheten skapar betydande merkostnader och att en helt och hållet enhetlig profil på utbildningen

som kan svara upp mot gemensamma lärandemål försvåras.

Vad beträffar formerna för examination och undervisning så framhålls den av vissa studenter som positiv, även om några röster anger att vissa kurser varit ”röriga”. Men i dessa fall anser somliga tvärtom, att de varit välorganiserade, så det är svårt att dra några slutsatser. Till skillnad från tidigare år uppehåller sig studenter mer vid att materialet i PingPong är svårt att använda och orientera sig i, samtidigt som en variation i möjligheterna till kontakt med lärare och programansvarig kommenteras. Möjligen har Covid-situationen bidragit till att behoven av väl strukturerad kursinformation fått en större betydelse.

Forskningsanknytning

Ambitionen att forskningsanknyta programmet tar sig flera olika uttryck. Utbildningen anknyter till huvudområdet biblioteks- och informationsvetenskap, som också är det forskningsområde som flera av lärarna i programmet har sin forskarutbildning från och som är den ämnesmässiga grunden för en komplett akademisk miljö vid Högskolan i Borås. En stor andel av lärarna i masterprogrammet är själva aktiva som forskare. Endast disputerade lärare (ofta docentkompetenta) fungerar som kursansvariga för de obligatoriska kurserna. Kursmålen i flera av kurserna lyfter fram forskningsanknytning och kurslitteraturen är i flera fall vetenskaplig primärlitteratur. Från första kursen i programmet övar studenterna sig i att söka och läsa vetenskapliga artiklar och flera av kurserna innefattar skrivande av akademiskt präglade texter och genomförandet av egna mindre studier av systematisk karaktär. Genom föreläsningar, kurslitteratur, egensökt litteratur och examinationsuppgifter kommer alltså studenterna i kontakt med områdets vetenskapliga grund och metoder, och övar sig i att ta sig an problem med ett vetenskapligt angreppssätt. Detta bör komma till uttryck i de flesta kurser och inte minst i den avslutande uppsatskursen, där studenterna förväntas vara självständigt reflekterande, ha förmåga till problemformulering och kritiskt kunna analysera och tolka empiriska utfall.

Inte desto mindre antyder den rapport som bedömargruppen från högskolans ämnesutvärdering lämnade våren 2021 att de examensarbeten som medlemmarna fått läsa (genomförda under läsåret 2019-2020) är bristfälliga med avseende på internationella forskningsutblickar. Ett förhållande som dock kan ha att göra med det begränsade och slumpmässiga urvalet av examensarbeten. Programansvarig har inte fått omdömet exemplifierat. I själva verket gavs programansvarig ingen möjlighet till dialog med bedömargruppen. Det var fråga om ett ensidigt yttrande utan möjlighet för programansvarig och övriga representanter för institutionen att ställa

följdfrågor.

Bilden av hur studenterna i enkäten säger sig ”ha fått en god bild av vilka forskningsområden som finns inom biblioteks- och informationsvetenskap” och hur forskningen bedrivs är fortfarande tillfredsställande, men visar sig i år något spretigare än tidigare år. Det kan dock understrykas att det faktum att studenterna vanligen inte kommer till utbildningen med tidigare studier i biblioteks- och informationsvetenskap och att huvudområdet särskilt ur ett internationellt perspektiv är mångvetenskapligt gör att flera aspekter på forskning helt enkelt inte kan ges utrymme inom ramen för de 45 hp kurser som inte tillhör kategorin valbara kurser, metod, professionsorienterade kurser samt examensarbete. Exempelvis kan de 15 hp kunskapsorganisation som erbjuds endast huvudsakligen beakta grundläggande färdigheter och kunskaper samt nutida utvecklingsinitiativ.

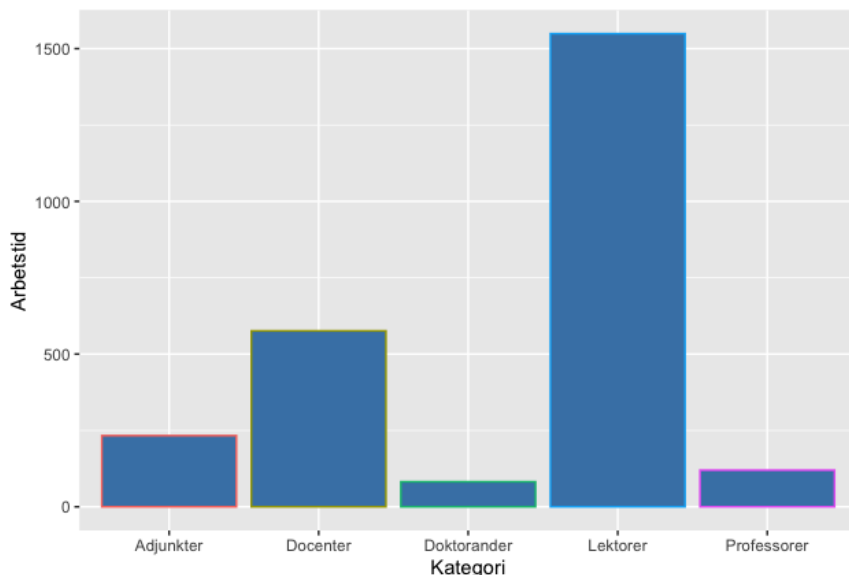
Resurser

Antalet arbetstimmar som allokerats för utbildningens obligatoriska kurser (dvs med valbara kurser exkluderade) uppgick 2018-2020 enligt tjänstefördelningsverktyget TFUs uppgifter till 2560 lärartimmar fördelat på 36 lärare och doktorander. Här ska dock noteras att dels ges och gavs vissa kurser gemensamt med det parallella programmet *Biblioteks- och informationsvetenskap, Digitala bibliotek och informationstjänster* (totalt 22,5 hp, och ett par valbara kurser) och dels kvarstår en del arbetstid som allokerats för handledning av uppsatser hösten 2020. Det reella totala antalet timmar som allokerats för den här studentgruppen var därmed något mindre än vad som anges ovan.

Programansvarig genomförde beräkningen ovan hösten 2020 för den tidigare gruppen. Hösten 2021 har akademins ”controller” tagit fram motsvarande siffror, som dock beräknats på ett annorlunda sätt och kommit fram till drygt 3500 arbetstimmar. Här ingår på något vis de valbara kurser som erbjuds studenterna, men inte de fristående kurser på institutionen som några av dem valt att gå. En annan skillnad är antagligen att för de kurser som ges samtidigt för andra studenter har någon slags schablonfördelning gjorts utifrån det totala antalet registrerade studenter. Inte heller sker någon uppdelning på lektorer och docenter som var fallet förra året, och som krävdes inför den större ämnesutvärderingen. Eventuella jämförelser haltar därmed betänkligt.

Fördelningen av lärare från olika kategorier enligt den analys som gjordes 2020 illustreras i figur 1, där lektorer och docenter ansvarar för ca 85 % av all undervisning, medan motsvarande värde enligt *controllers* beräkningsmodell 2021 är ca 60

%. Förändringen kan förklaras med att flertalet valbara kurser VT20 hade adjunkter och långt komna doktorander som ansvariga. Doktorander tycks ha räknats som adjunkter i modellen.

Figur 1: Arbetstidens fördelning 2020

För respektive kurs följs en schablonmodell för total arbetstidstilldelning T_k i en kurs k .

$$T_k = (15 * k_n) + (|S| * (\frac{2 * k_n}{7,5}))$$

där $|S|$ är studentgruppens storlek, och k_n kursens omfattning i högskolepoäng. För såväl metodkursen som för examensarbetet har dock ytterligare tid fordrats, med hänsyn till behoven av individuell handledning och bedömningsprocedurer. I fråga om metodkursen handlar det dock endast om ett påslag om ca 4 % jämfört med normaltilldelningen och med hänsyn till osäkerheten i fråga om det faktiska antalet studenter, samt att kursen samläses med det andra masterprogrammet, kan det ifrågasättas om det är tillräckligt. HT20 utgick man från ett totalt studentantal om 58, medan 65 studenter var registrerade i PingPong (antagligen omregistrerade studenter från tidigare år). HT21 är motsvarande siffra 78 registrerade studenter.

För examensarbetets del har vi en tidstilldelning som är 30 % över schablontilldelning som fördelas på kursansvar, handledning och examination, under våren,

samtidigt som ca 40 % av handledningstiden (ca 65 % över schablon) kommer utöver detta och allokeras på efterföljande höst för handledarna. Totalt blir det nästan dubbelt upp gentemot schablonmodellen.

Metodkursen om 15 hp har genom åren visat sig vara särskilt bekymmersam ur ett genomförande- och resursperspektiv. Kursen utgör förkunskapskrav för det direkt efterföljande examensarbetet, vilket innebär att särskild uppmärksamhet måste fästas vid att skapa utrymme för omexamination inom ramen för given kurstid och att ”rättande lärare” kan avsätta tid för granskning och bedömning så snabbt som möjligt. Den student som inte är godkänd får annars vänta ett helt år med att påbörja examensarbetet.

Som helhet fordrar examensarbetet nära dubbelt så mycket tid som schablon, och det kan övervägas att omfördela en del tid därifrån till metodkursen. Programansvarig har diskuterat frågan med kursansvarig för metodkurs och examensarbete och resonerar i termer av att en del av allokerad arbetstid för examensarbetets handledning kan flyttas till metodkursen. De 35 timmar som avsätts för handledning av varje uppsats eller student utnyttjas troligen i många fall, men i flera fall kan också konstateras att en student kan vara mycket självständig och inte fordra tid i närheten av 35 timmar.

Användbarhet och förberedelser för arbetslivet

Inom ramen för utbildningen erbjuds alla studenter en ”mentor” i något som in-ternt kallas ”mentorsprogrammet”. En mentor är en yrkesverksam i någon verksamhet med anknytning till utbildningens huvudområde som studenten är tänkt att ha löpande kontakt med under utbildningens gång. Syftet är att under systematis-ka former ge studenten en insyn i professionernas verksamheter och samtidigt ge professionsföreträdare en insyn i utbildningen. En stor del av studentkullen har deltagit mer eller mindre aktivt i den verksamheten, som sköts och samordnas av andra instanser på sektionen tillsammans med motsvarande verksamheter för kandidatut-bildningarna.

En annan systematisk åtgärd för att knyta utbildningen till adekvata professioner är institutionens programråd, där regelbundna möten sker med studentrepresentanter, lärarrepresentanter, professionsföreträdare och programansvariga, för att diskutera utbildningens inriktning och utveckling.

Under utbildningens tredje termin ges en kurs med benämningen *Projekt i kultur-och informationsverksamheter* där studenten mer ingående ska studera hur ett pro-jekt har genomförts i en vald profession och syftar till att i någon utsträckning

kompensera för en renodlad praktik. Att döma av studenternas värdering av dess vikt för utbildningen (i enkäten) tycks den kanske inte motsvara studenternas bild av vilka kurser som är användbara för arbetslivet, om vi antar att det är utgångspunkten för svaret på frågan om kursers ”värde” i utbildningen. Kursen har också genom åren rönt en hel del kritik och ställs i studenternas programvärdering emot mentorsprogrammet, som man då menar utgör en bättre möjlighet att anknyta till professionerna än vad projektkursen gör. Det är möjligt att inför hösten 2022 överväga om *Projekt i kultur- och informationsverksamheter* kanske ska ersättas med någon annan kurs. Emellertid är det den kursen som har utsikter att tillfredsställa utbildningsplanens mål om att ”kunna planera, genomföra och utvärdera projekt med bäring på utveckling av informationsresurser, informations- och/eller kultur-tjänster”.

Mängden fritextsvar i programvärderingen vittnar inte särskilt mycket om reflektion kring användbarheten. Det finns några få uttryckliga vittnesbörd om att studenter upplever att de tycker sig ha lärt sig användbarheter för yrkeslivet. Det finns å andra sidan inga synpunkter som representerar motsatsen, annat än sådant som vittnar om en vag bild av innehållet på förhand, t ex

Det är synd att det inte finns praktik. Jag hade gärna haft mer kurser som om exempelvis litteraturförmedling, om nationella minoriteter och om personer med funktionsvariationer. Och möjligen lite tydligare inför val av program (bachelor/master) att mastern är mycket mer forskningsinriktad och att informationssökning är en stor del av utbildningen. Jag tror att jag då valt bachelorprogrammet istället. Men jag är ändå nöjd med utbildningen!

Övrigt

Vid utbildningens uppstart varje höst görs en informell inventering, av vilken utbildningsbakgrund de studenter som börjar utbildningen har med sig. Fördelat på utbildningsområden (”utbildningsområden” i enlighet med Regeringens nomenklatur, inte Högskolans i Borås provinsiella mening) visar det alltid på en dominerande övervikt för *Humaniora* men vanligen också ett flertal med någon form av lärarutbildning (utbildningsområde *Undervisning*).

Utbildningens innehåll får till största delen karaktäriseras som hemmahörande in-

om *Samhällsvetenskap*, men också med inslag av *Naturvetenskap* (om vi räknar Information/Data- och systemvetenskap samt Matematik dit, vilket vanligen görs).

Här finns en motsättning på så vis att det är svårt att planera utbildningen när det inte är klart vilka förkunskaper man kan räkna med att studenterna har med sig och därmed kunna möta upp med kursinnehåll som verkligen ligger på avancerad nivå.

Någon systematisk uppföljning av motiven för att studenter avbryter sin utbildning har inte gjorts men återkommande kommentarer från studenter som vi ändå talat med handlar om arbetsbelastningen och ibland att innehållet inte varit det förväntade. Mot bakgrund av vad som också sagts ovan kan det handla om att det finns ett behov av att förändra bilden av "bibliotekarie" som yrke och söka en bredare studentrekryteringsbas, vilket dock, ska sägas, inte är något nytt och något som vi aktivt arbetade med redan på 1990-talet med riktad marknadsföring till gymnasiungdomar på naturvetenskapliga utbildningar.

Eventuella förslag till förändringar

Som framgår på sidan 9 utgör metodkursens placering ett problem och borde förläggas till en tidigare fas i utbildningen. Det är ett problem som varit känt länge, men ansvariga har genom åren inte kunnat se någon god lösning på det, om inte hela programstrukturen ska lösas upp, vilket samtidigt måste ske även för det parallella masterprogrammet (*Biblioteks- och informationsvetenskap, Digitala bibliotek och informationstjänster*). Inom kort är det dock tänkt att dessa båda utbildningar ska sammansmälta till ett och kan därmed ges en ny struktur för att komma till rätta med den här typen av resursbekymmer. Det finns idéer om hur metodkursen skulle kunna splittas på två redan inför antagningen HT22 och därmed kunna disponeras på ett annat vis i utbildningen. Det fordrar dock en justering av utbildningsplanen och att nya kursplaner kan komma till stånd. Det sista är i mångt och mycket avhängigt om det finns arbetstid tillgänglig vid sidan av utvecklingsarbetet med de nya masterutbildningarna som ska starta upp hösten 2023.

Ett utbildningsprogram på avancerad nivå har att förhålla sig till ett antal lärandemål som är såväl nationella som lokala, där de senare preciseras i utbildningsplanen. För att dessa lokala mål ska kunna formuleras på ett tillräckligt djup kan det argumenteras för att alla studenter bör följa samma kurser och att därmed valbara kurser inom ramen för en sammanhållen utbildning om endast två år utan krav

på förkunskaper inom huvudområdet bör ersättas av obligatoriska kurser. Ett sådant förfarande måste dock vägas mot de studenters synpunkter som ändå uttrycker valbarheten som något positivt.

Att studenter som påbörjar utbildningen har väldigt olikartade förkunskaper, särskilt med avseende på metodfrågor, talar dock såväl för som emot valbarhet. Att precisera förkunskaperna för att antas till utbildningen på ett sätt som ger mer förutsägbarhet i fråga om vilka metodkunskaper som finns och vilka som behövs, skulle sannolikt också bidra till att stärka gemensamma utbildningsmål, men här fordras i så fall en mer genomgripande förändring av utbildningsplanen med framförhållning, vilket kan ske först till HT23.

Att kostnaden från ekonomernas sida anses vara för hög har antagits bero av de valbara kursernas existens, vilket talar för att överväga en gräns för när de valbara kurserna inte kan ges p g a för lågt intresse eller att endast erbjuda kurser som samtidigt läses av andra studentgrupper. Det sistnämnda är i linje med hur de valbara kurserna planeras inför VT22.

Som en följd av högskolans ämnesutvärdering 2020-2021 ska även en handlingsplan skrivas fram som tar hänsyn till några andra aspekter som den här programutvärderingen inte pekat ut. Detta arbete kan också resultera i andra förändringsförslag.